

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.034/2023/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név2 ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 34. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

23.M.70.001/2023/33/II. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a keresetet elutasítja, és az alperes perköltségben, valamint eljárási illetékben marasztalását mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 470.000 (négy százhetvenezer) forint első- és másodfokú eljárásban együttesen felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tényállás szerint a felperes 2018. május 2. napjától állt határozatlan időtartamú munkaviszonyban az alperes vadásztársaságnál hivatásos vadász

munkakörben. Tevékenységét fiával, Név3vel közösen látták el, aki szintén hivatásos vadászként állt alkalmazásban az alperesnél a nettó 5400 hektár nagyságú vadászterületen. Munkaköri leírása szerint kötelezettsége volt a vadászati jog szakszerű gyakorlásának, illetőleg hasznosításának biztosítása érdekében szakmailag elősegíteni a vadgazdálkodási intézkedési tervben és az éves vadgazdálkodási tervben foglalt előírások teljesítését, ellátni a vadállománnyal és az élőhelyek védelmével kapcsolatos szakfeladatokat. Köteles volt közreműködni a vadászat rendjének, valamint a vadászetikai szabályoknak a megtartásában; megállapításait, intézkedéseit a szolgálati naplóban kellett rögzítenie. Felettese utasítása alapján további olyan feladatokat is köteles volt teljesíteni, amelyek jellegüknél fogva a tevékenységi körébe tartoztak, és amiket ezért ismeretei és felkészültsége alapján szükségszerűségből rábízta. A munkáltatói jogkört felette a vadásztársaság elnöke, Név4 gyakorolta, akivel rokonságban állt. Munkahelyi felettese általános utasítási joggal a vadásztársaság vadászimestere és a vadásztársaság titkára voltak. A teljes munkaideje napi 8 óra volt, munkaidő-beosztását nem rögzítették, de ténylegesen kötetlen munkaidőben végezte el a feladatait.

- [2] A hivatásos vadászok feladata volt a vadászatok szervezése, a vendégvadászok vadászaton történő kísérése, a vadkár megelőzése, a villanypásztorok karbantartása. Úgyisntén feladataik közé tartozott a vadgazdálkodási tervben előírt mennyiségű vad kilövése, az illegális vadászati tevékenység megelőzése és felszámolása, az illegális szórók felfedezése és jelentése, továbbá vadetető építése és karbantartása, vadles építése és karbantartása. A vadásztársaság tulajdonát képező vadászházban a hivatásos vadászok munkájához szükséges anyagokat, eszközöket tároltak. A vadászház kulcsát a felperes kapta meg, melyet olyan helyen tartott, amit a vadásztársaság tagjai és a másik hivatásos vadász is ismertek.
- [3] 2018-2020. években a felperes térítésmentesen adott át vadhúst szervezeteknek és magánszemélyeknek. 2020. évben utoljára december 2-án Név5nek adott ajándékba gímtelhénhúst. A vadhús átadásáról nagyvadjelentőt készített, melyben feltüntette az elejtő nevét, a nagyvad megnevezését és azonosító számát, a beszállítási adatokat, a vadhúsvizsgálatot végző személyét, a vizsgálat helyét és idejét, valamint az elejtett nagyvad hasznosítását, súlyát és minőségi osztályát. A jelentőt hetente-havonta átadta a gazdasági vezetőnek. 2020. április 24-én az alperes vadásztársaság elnöksége ülést tartott, amelyen Név4 elnök, Név6 titkár, Név7 gazdasági vezető, Név8, az ellenőrző bizottság elnöke, a felperes mint vadgazdálkodási irányító és Név9 jegyzőkönyvvezető vettek részt. Név4 elnök javasolta, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően csak önkormányzatok, egyházak és oktatási intézmények kapjanak támogatásként vadhúst, egyébként az elnökség egybehangzó írásos engedélye legyen szükséges az ajándékozáshoz — erről külön határozatot hoztak.
- [4] 2020. szeptember 26-án az alperes vadásztársaság elnökségi ülésén az elnök felhívta a hivatásos vadászokat, hogy osszák meg egymás között a vadásztársaság területét. Tájékoztatta őket egyúttal arról, hogy a munkájuk mennyiségével és minőségével elégedetlen, így a villanypásztorok működésének hiányosságait, a vadászlesek karbantartásának elmaradását rőta a terhükre. Kiemelte, hogy az orvvadászatot jelenteni kell, és a telephelyet rendben kell tartani. Döntöttek arról, hogy a jövőben a hivatásos vadászok munkáját hetente adja ki az elnökség, amelyre észrevételt tehetnek, probléma esetén az elnökséghez fordulhatnak.
- [5] 2020 októberétől a vadásztársaság elnöke a gazdasági vezetőn keresztül adta ki a hetente elvégzendő feladatokat a felperesnek és a másik hivatásos vadásznak. 2021. év 6-8. hetére általános feladat volt a területen lévő illegális szórók és lesek felszámolása, a villanypásztorok és etetők ellenőrzése és üzemben tartása. Február 4-én az elnök az illegális szórók és lesek felszámolására 3 hét határidőt adott. 2021. február 13-án a korábbi hétről elmaradt telephelyrendezést írta elő, a közelgő hajtás lőállásainak kitűzését és hajtástérkép készítését, valamint a két hivatásos vadász számára 5-5 db őz tarvad kilövését rendelte el,

mert a vadgazdálkodási terv teljesítéséhez ez hiányzott, és közeledett a határidő. Továbbra is feladatul adta ki a villanypásztorok, etetők, szórók folyamatos ellenőrzését és üzemben tartását. A 2021. február 21-én kiadott heti feladatok között szerepelt a korábbi hétről elmaradt 10 db őz tarvad kilövése, a villanypásztorok, etetők, szórók folyamatos ellenőrzése, üzemben tartása, vadetetők elkészítése. 2021. február 28-án a következő heti feladatokban előírta a villanypásztorok, etetők, szórók folyamatos ellenőrzését, üzemben tartását. Rögzítette, hogy a fejenként 5 db őz tarvad kilövése nem valósult meg, valamint jelezte, hogy az eszközöket leltározni fogják. A 2021. március 8. napján kiadott utasítás rögzítette, hogy az előző heti munka nem készült el, az 1. körzetben a villanypásztor hetek óta nem üzemel, az illegális szórók még működnek, ezért feladatul adta továbbra is a villanypásztorok, etetők, szórók folyamatos ellenőrzését és üzemben tartását. Március 8. napján 18.30 órára leltározást rendelt el.

- [6] 2021. március 4-i és 6-i keltezéssel vendégvadászok levelet írtak az alperesnek, amelyben a felperes tevékenységét kifogásolták. 2021. március 8. napján a vadászháznál tartott leltározás során kiderült, hogy 5 db akkumulátor hiányzik, de a jegyzőkönyvet a felperes nem írta alá azzal az indokkal, hogy az eszközök biztonságos megőrzését nem biztosította az alperes.
- [7] A vadásztársaság elnöke 2021. február 5. napján írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest, mert nyilvánosság előtt szembefordult az egyesület vezető tisztségviselőjével.
- [8] 2021. március 10. napján az alperes azonnali hatállyal megszüntette a felperes munkaviszonyát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdésére hivatkozással, azzal az indokkal, hogy az elnökség által kiadott heti munkát folyamatosan hiányosan végezte el, így a 2021. február 21-én feladatként előírt 5 db őz tarvad kilövését elmulasztotta, ami az éves vadgazdálkodási terv 2021. február 28-i teljesítéséhez hiányzott, amely vadgazdálkodási bírságot vont volna maga után. A 2021. február 4-én feladatul előírt illegális szóró és les felszámolását nem végezte el, amely komoly anyagi kár kockázatával fenyegetett. 2021. február 28-án és a korábban kiadott villanypásztor ellenőrzési és üzemben tartási feladatait nem végezte el. Március 8-án jutott az elnök tudomására, hogy az 1-es biztonsági körzetben a villanypásztor hetek óta nem üzemel, amely a vadkár veszélyét növeli. Az elnök február 5-én már írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest a nem megfelelő magatartása miatt. A 2021. március 8-án megtartott leltározáson a munkavállalók által használt eszközökre anyagi felelősséget nem vállalt, a hiányzó tételekre magyarázatot nem tudott adni. Március 8-án az éves nagyvadjelentők összesítése során jutott az alperes tudomására, hogy az elnökség előzetes engedélye és tájékoztatása nélkül ajándékozott el magánszemélyeknek vadhúst, ezzel megkárosítva a munkáltatót. 2021. március 5-én szerzett tudomást arról, hogy a vadászterületen egy földhasználó korábban már jelezte a felperesnek, hogy a területén folyamatos vadkárt tapasztal, amelyről nem tájékoztatta az elnökséget, melyhez hasonló esetek rendszeresen előfordultak. 2021. március 4-én tudta meg az elnök, hogy több korábbi ügyfél, vadászatszervező és fizető vadász csak abban az esetben hajlandó az alperesnél vadászni, ha nem a felperes munkavállalót jelöli ki mellé kísérlőnek. E magatartásával a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségeit sorozatosan, szándékosan vagy súlyos gondatlansággal megszegte, illetve olyan magatartást tanúsított, mely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ha továbbra is munkaviszonyban marad, beláthatatlan károkat okozna a munkáltatónak.
- [9] Az alperes a másik hivatásos vadász, Név3 munkaviszonyát ugyanezen a napon szüntette meg felmondással, a vadhús-ajándékozást kivéve hasonló indokok alapján. A Kaposvári Törvényszék mint munkaügyi bíróság 22.M.70.007/2022/10/I. számú, a Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.072/2022/4/I. számú ítéletével helybenhagyott határozatában Név3nek a munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt előterjesztett keresetét elutasította.

- [10] Név7 gazdasági vezetőnek a nagyvadak húsával kapcsolatos sikkasztás miatt tett feljelentése nyomán indult büntetőeljárást a Helység Rendőrkapitányság megszüntette 14050/147/2021.bü szám alatt, mivel bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható.
- [11] A felperes keresetében a munkaviszonyának azonnali hatályú felmondással történt jogellenes megszüntetése miatt 12 havi távolléti díjnak megfelelő 3.612.000 forint, ennek törvényes mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a felmondás indokolása nem felel meg a világosság követelményének, mert túl általános, a felmondási okok nem okszerűek és nem valósak. Állította, hogy a heti feladatokat elvégezni azok mennyisége és a vadászterület nagysága miatt nem lehetett. Nem vitatta, hogy az őzkilövés nem teljesült, de arra nem volt ideje, nem volt szerencséje, illetőleg utóbb már arra hivatkozott, hogy nem volt megfelelő fegyvere. Az illegális szórót szóban és írásban is jelezte az elnökségnek, amely arra nem reagált, és a magánterületen lévő etető megszüntetésére nem volt joga. A villanypásztor hossza miatt azt napra készen üzemben tartani nem lehetett. Leltár sosem készült, leltármegállapodást vele az alperes nem kötött, és a vadászház kulcsának hollétéről tudtak a tagok. A vadhús ajándékozását elismerte azzal, hogy azt feltüntette a nagyvadjelentőben, amelyet minden hónap végén átadott a gazdasági vezetőnek, valamint szóban tájékoztatta az elnököt, amikor nála vendégeskedett. Vadhúst a vadásztársasághoz kötődő szervezetnek, önkormányzatnak, egyháznak, polgárőröknek, illetőleg olyan magánszemélynek adott, akik valamilyen módon elősegítették az alperes eredményes működését. Az ajándékozásról az elnök vagy elnökségi tag tudott, arról szóban tájékoztatta őket. A vendégek és szervezők elégedetten távoztak a vadásztatásról. A felmondásban állított kötelezettségszegésekről nem derül ki, hogy miért jelentős mértékűek, miért szándékosak, súlyosan gondatlanok, vagy miért lényegesek, és a korábbi figyelmeztetés alapjául szolgáló magatartást nem lehet kétszer értékelni.
- [12] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Előadása szerint a felperes folyamatosan hiányosan végezte a munkáját, ezzel kárt okozott a munkáltatónak. Írásban adta utasításba a felperes részére a hetente elvégzendő feladatokat, így a felmondás átvételekor tisztában kellett lennie annak indokaival. A vadgazdálkodási tervben foglaltakat a hivatásos vadász felperes nem teljesítette, azt február előtt egy teljes évig megtehetette volna, és a felperes maga kérte, hogy a szolgálati fegyverét használhassa. Az illegális szórók vonatkozásában hivatásos vadászként jogosult volt intézkedni. A villanypásztorok ellenőrzése és karbantartása feladatkörébe tartozott, az új hivatásos vadász, Név10 el tudta látni a feladatait. Leltárfelelősségi megállapodást valóban nem kötöttek a felek, azonban a felperes a vadásztársaság eszközeit átvette, azokat használta, zárható helyen tárolta, és az átvett kulcs őrzése az ő feladata volt, de a jegyzőkönyv aláírását megtagadta, nem működött együtt. Nem vitásan a gazdasági vezetőnek a nagyvadjelentőt leadta a felperes, de azt a gazdasági vezető nem dolgozta fel, és az elnökség előzetes írásbeli engedélye kellett az ajándékozáshoz. A felperes a vadkár-bejelentésre intézkedést nem tett, az elnökséget arról nem tájékoztatta.
- [13] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.612.000 forint jövedelempótló kártérítést és ez után 2021. december 20. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 180.000 forint perköltséget, továbbá az állam javára 216.420 forint eljárási illetéket. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Mt. 64. § (2) bekezdésében, továbbá az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (2) bekezdésében írt követelményeket az azonnali hatályú felmondás nem merítette ki, ezért jogellenesnek minősítette azt.
- [14] Tényként állapította meg, hogy az írásban kiadott heti utasítás ellenére 5 db őz tarvad kilövését nem teljesítette a felperes 2021. februárban, az illegális szórókat nem számolta fel, a villanypásztor-ellenőrzési kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul, a vadkárrel

kapcsolatosan nem minden információt adott át a vezetőség részére, és nem vállalt anyagi felelősséget a munkaeszközeire. Ugyanakkor ezeket valóságosságuk ellenére nem tekintette lényeges és jelentős kötelezettségszegésnek. A vendégvadászok panasza kapcsán rögzítette, hogy az alperes olyan konkrét magatartást nem jelölt meg ebben a körben, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tenné.

- [15] A vadhús-ajándékozással összefüggésben kifejtette, hogy a 2020. március 5. előtti vadhús-adományozás az egy éves objektív határidő elmulasztása miatt nem vizsgálható, a 2020. március 5. és december 2. közötti ajándékozásról az alperes tudott, mert a felperes az adományozásokról nagyvadjelentőt készített, amelyet az alperes elnökségi tagjának, a gazdasági vezetőnek átadott. Az utolsó kifogásolt magatartás a 2020. december 2-án történt ajándékozás volt, amihez képest az azonnali hatályú felmondásra nyitva álló, az Mt. 78. § (2) bekezdésében írt tizenöt napos szubjektív határidő eltelt. Nem valós az az alperesi állítás, hogy 2021. március 8-án jutott tudomására a nagyvadjelentő összesítésekor a vadhús-ajándékozás, mivel arról az alperes vezetősége tudomással bírt folyamatosan a nagyvadjelentőkből és a felperes szóbeli tájékoztatásából. Így annak ellenére, hogy a 2020. április 24-i elnökségi ülésen hozott határozat szerint írásbeli engedélyre lett volna szükség a magánszemély részére történő adományozáshoz, a felperes magatartását nem minősítette lényeges kötelezettségszegésnek. Megítélése szerint nem tanúsított a felperes olyan magatartást, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tenné.
- [16] Mindezek okán arra a következtetésre jutott, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűtlen volt, ezért a felperes az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján kártérítést igényelhet az alperestől a keresettel egyező 12 havi távolléti díjnak megfelelő összegben, 3.612.000 forintban, figyelembe véve a felperes által az ítélelhezatalig terjedő időszakban elért jövedelmet, az álláskeresői járadékot és öregségi nyugdíjat.
- [17] E határozattal szemben az alperes nyújtott be fellebbezést annak megváltoztatása, a kereset elutasítása és a felperes perköltségben való marasztalása érdekében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által is valósnak minősített felmondási okok olyan súlyúak, amelyek okszerűen vezettek a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséhez, a felmondás ezért jogszerű volt. Hangsúlyozta, hogy a hivatásos vadász felperes munkaköri feladatai közé tartozott a vadgazdálkodási tervben előírt mennyiségű vad kilövése. A 2020/21. idényben előírt tervből 2021. februárban még 10 őz tarvad elejtése hiányzott a 2021. február 28-i határidőig. A két hivatásos vadász, így a felperes is, személyenként 5 db őz tarvad elejtését kapta feladatul 2021. február 13-án és 21-én, amelynek nem teljesítése súlyos hatósági bírságot vont volna maga után. A felperest követő hivatásos vadász tanúvallomása alátámasztotta, hogy az őz tarvadak kilövése február hónapban, lombosodás hiányában nem jelenthet gondot, hiszen nem tud hová rejtőzni az őz. Emellett a felperes volt az, aki saját lőfegyverét kívánta használni hivatásos vadászaként, ezért nem hivatkozhat arra, hogy nem volt megfelelő a fegyvere. Az illegális szórók, a vadkár jelentése, a villanypásztor ellenőrzése és karbantartása mind olyan kötelezettsége a hivatásos vadásznak, amelyek nem teljesítése jelentős kárt okozhat a vadászársaságnak, és az új vadász tanúvallomásával megerősítetten ezek a munkák elvégezhetők voltak munkaidőben.
- [18] A leltározással összefüggésben fenntartotta, annak ellenére, hogy a felperest leltárfelelősség nem terhelte, a munkáltató tulajdonában lévő, de általa használt eszközök hollétének ellenőrzésében való közreműködést munkavállalóként nem tagadhatta volna meg az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja értelmében. Tanúvallomások és vendégvadászok írásbeli nyilatkozata igazolta, hogy a felperes a vadászatok és a vendégek kísérése során nem megfelelő magatartást tanúsított, ami megengedhetetlen a hivatásos vadász részéről. Az írásbeli figyelmeztetés nem kétszeres értékelés volt, hanem a felperes magatartásának súlyosságát kívánta alátámasztani.

- [19] A vadhúsokat engedély nélkül ajándékozta el a felperes, annak ellenére, hogy a nyomozóhatóság bűncselekmény elkövetését megállapítani nem tudta. A felperes állítását alátámasztó tanúk a hozzátartozói, így elfogultnak minősülnek. 2020. április 8-án, június 5-én, július 18-án, augusztus 11-én, szeptember 16-án, október 30-án és december 2-án bizonyosan ajándékozott vadhúst a felperes magánszemélyeknek annak ellenére, hogy az elnökség a 2020. április 24-i ülésén kifejezetten írásbeli engedélyhez kötötte az ajándékozást. A nagyvadjelentőket a 2018/19. és a 2019/20. gazdasági években a felperes készítette, így csak 2021. március 8-án, az éves nagyvadjelentők összesítésekor szerzett arról tudomást a munkáltató, hogy a felperes vadhúst ajándékozott és kinek. A gazdasági vezető és Név9 tanúvallomása szerint hiába adta le a felperes a nagyvadjelentőket rendszeresen, abból csak statisztikai adatgyűjtés készült. A felperes elismerte a 2023. május 18. napján megtartott bírósági tárgyaláson, hogy ismerte azt az elnökségi határozatot, amely szerint írásbeli engedély szükséges a vadhús ajándékozásához, de ezt az elsőfokú bíróság nem vette jegyzőkönyvbe, és a jegyzőkönyv kiegészítése iránti kérelméről nem döntött, mint ahogy nem döntött a pótmagánvádas eljárás megindítására tekintettel a peres eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett újabb kérelméről sem.
- [20] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult, helyes indokai alapján. Az egyes felmondási okokkal kapcsolatosan az elsőfokú eljárás során előterjesztett álláspontját fenntartotta. Utalt arra, hogy túlmunkát végzett, és felülmérlegelésre okot adó körülményt nem ismer.
- [21] A fellebbezés alapos.
- [22] Elöljáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság valóban nem döntött az alperes jegyzőkönyv kiegészítése iránti kérelméről, amelyet a 2023. május 18. napján megtartott tárgyalásról felvett 28. sorszámú jegyzőkönyv kiegészítése érdekében 29. sorszám alatt terjesztett elő a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 161. § (3) bekezdésére hivatkozva. Nem döntött továbbá alakszerű határozattal az alperes eljárás felfüggesztése iránti újabb kérelméről, amelyet a 2023. február 21. napján megtartott tárgyalásról készült 3. sorszámú jegyzőkönyvben kért az általa a Helység Járási Ügyészségen indított pótmagánvádas büntetőeljárás jogerős befejezéséig. Ezek az elsőfokú eljárásban elkövetett eljárási szabálysértések az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére adhatnának okot, amennyiben az ügy érdemi eldöntésére kihatottak (Pp. 381. §), amit azonban az alperes a szabálysértések ismerete (azok megjelölése) ellenére nem kért, csupán az elsőfokú ítélet megváltoztatását. Ezért e mulasztásokat a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.
- [23] Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy egyik fél sem támadta fellebbezéssel az elsőfokú bíróságnak azt a ténymegállapítását, hogy a felperes hivatásos vadászként munkaköréből adódó több kötelezettségét is megszegte, amelyeket azonban nem tartott olyan lényeges kötelezettségnek, illetőleg azok jelentős mértékű megszegésének, amelyek az azonnali hatályú felmondás Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételét teljesítették volna. Így valósnak állapította meg az elsőfokú bíróság azt a kötelezettségszegést, hogy a kiadott utasítás ellenére a felperes 1. 5 db őz tarvad kilövését elmulasztotta 2021. február 28-ig, 2. az illegális szórókat nem számolta fel, 3. a villanypásztor ellenőrzési kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul, 4. a vadkárral kapcsolatos információkat nem adta át minden esetben az elnökségnek, 5. nem vállalt felelősséget az általa átvett munkaeszközökre.
- [24] Ebből következően a Pp. 370. § (1) bekezdésében írt korlátra tekintettel a másodfokú bíróságnak az alperes fellebbezésében megjelölt felülbírálati jogköre gyakorlásakor — mely szerint a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési

jogkörben hozott döntését [Pp. 369. § (3) bekezdés d) pont] — azt már nem kellett vizsgálnia, hogy elkövette-e a felperes a fenti kötelezettségszegéseket — abból kellett kiindulnia, hogy azok megvalósultak —, csupán azok súlyát, jelentőségét kellett mérlegelnie.

- [25] Az az elsőfokú eljárás során sem volt vitás, hogy a felmondásban megjelölt fenti öt kötelezettség teljesítése a felperes munkaköri feladata volt, amelyek elmulasztása nagy összegű kárt is okozhatott volna az alperesnek, mely körülményt a vadásztársaság a per során végig hangsúlyozott. Mivel 2020. októbertől hetente kapta meg a feladatait a felperes írásbeli utasítás formájában — azt követően, hogy az elnökség közölte vele, elégedetlen a munkájával —, elvárható volt tőle a fokozott gondosság a feladatai teljesítése során. Amennyiben azokat mégsem teljesítette, azt legalább súlyosan gondatlannak kell minősíteni. Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy a felperes nem jelezte írásban a kiadott feladatok teljesíthetetlenségét.
- [26] Az elsőfokú bíróság azért tartotta jogszerűtlennek az azonnali hatályú felmondást, mert az általa megállapított kötelezettségszegéseket nem találta lényegesnek, illetőleg jelentős mértékűnek, ezért okszerűtlennek minősítette a munkáltatói intézkedést. Ebben a körben a másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával. Ugyanis még ha az egyes cselekmények külön-külön, önmagukban nem is minősülnek lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegésének, a több, kisebb súlyú kötelezettségszegés összességében elvezethet az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjában írt bizalomvesztéshez, amely indokot az azonnali hatályú felmondás szintén tartalmazott. Hasonló megállapításra jutott a Kúria a BH2021.267. szám alatt közzétett eseti döntésben.
- [27] Ezért az elsőfokú ítéletben megállapított, és a felek által a fellebbezési eljárásban nem vitatott kötelezettségszegések is okszerűen elvezethettek ahhoz a következtetéshez, hogy ezek miatt a felperes munkaviszonyának további fenntartása lehetetlenné vált, ami az azonnali hatályú felmondás jogszerű indoka lehetett.
- [28] Mindemellett a másodfokú bíróság megítélése szerint az 5 db őz tarvad kilövésének elmulasztása, amely a hivatásos vadász felperes alapvető munkaköri kötelezettsége volt, önmagában lényeges kötelezettség súlyos gondatlansággal történő, jelentős mértékű megsértésének minősül [Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja]. A bírói gyakorlat szerint ugyanis a kötelezettségszegés súlyának meghatározásakor tekintettel kell lenni a munkavállaló munkakörére, szakmai ismeretére, a tőle elvárható magatartásra (BH2005.117.). A hivatásos vadásztól pedig kétségtől elvárható, hogy a vadgazdálkodási tervet teljesítse, amellyel elkerülhető, hogy a vadásztársasággal szemben bírságot szabjon ki a hatóság.
- [29] Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy az éves vadgazdálkodási tervben írt darabszámú őzek kilövésének határideje 2021. február 28-án lejárt, erről a hivatásos vadász felperesnek tudnia kellett, és ismernie kellett a mulasztás jogkövetkezményét is (a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 84. §-a szerint ötmillió forintig terjedően kiszabható vadvédelmi bírság). Mivel közeledett a teljesítési határidő, de az előírt mennyiségből 10 db őz tarvad kilövése hiányzott, az elnök 2021. február közepétől a heti feladatok között írásba adta a felperes számára külön az 5 db őz tarvad kilövését, amit nem vitásan nem teljesített. A felperes 2018 májusától kezdődően látta el feladatait hivatásos vadászként, ezért közel három évvel később nem hivatkozhat alappal arra, vadászfegyvere nem volt megfelelő az őz kilövésére – arra is tekintettel, hogy elismerése szerint maga kérte, hogy a saját fegyverét használhassa. Ahogy arra az alperes helyesen hivatkozott, a kialakult gyakorlat szerint munkaügyi perben a tanú vallomása nem tekinthető elfogultnak, és nem zárható ki kizárólag abból az okból, hogy munkaviszonyban áll a féllel (Kúria Mfv.I.10.039/2008/4.). Név10 hivatásos vadász tanúvallomását nem lehetett ezért kizárni a bizonyítékok közül, aki szerint februárban lombozat hiányában könnyű az őz

kilövése, mert nincs hova elbújni, mint ahogy a peradatok szerint az utolsó napon a vadásztársasági tagok teljesítették is a kvótát.

- [30] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben, hogy a korábbi írásbeli figyelmeztetésben írt magatartás nem lehet az azonnali hatályú felmondás indoka, mert az kétszeres értékelést jelent, amely tiltott. Ugyanakkor a korábbi írásbeli figyelmeztetés figyelembe vehető olyan módon, hogy a felperes sorozatos kifogásolható magatartásának súlyosságát támasztja alá – ahogy az alperes fellebbezésében is érvelt. A bírói gyakorlat szerint a bizalomvesztés körében a munkáltató a munkavállaló korábbi magatartását, illetve az általa elkövetett korábbi kötelezettségszegést értékelheti, hiszen a munkaviszony tartós, bizalmi jellegű jogviszony (Kúria Mfv.I.10.186/2019/9.).
- [31] Ugyanígy a bizalomvesztéshez vezető folyamat részeként értékelhető a vendégvadász és a vadászatszervező elégedetlensége. Önmagában valóban nem elegendő indok a lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegése miatti azonnali hatályú felmondáshoz két panaszlevél, hiszen a felperes más vadászok elégedettségét bizonyította a perben, de a másodfokú bíróság véleménye szerint a bizalomvesztés körében ezek a panaszlevelek értékelhetők.
- [32] Ami a vadhús ajándékozását illeti, a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a körben, hogy a rendelkezésre álló adatok – a büntetőeljárás iratai, a nagyvadjelentők és a tanúvallomások – alapján arra lehetett következtetni, hogy a felperes a vadhús-ajándékozásról tájékoztatta az elnökség valamelyik tagját vagy a gazdasági vezetőt vagy az elnököt. Emellett Név4 elnök maga nyilatkozott úgy, hogy a felperes havonta leadta a nagyvadjelentőket a gazdasági vezetőnek. Az alperes védekezése az volt, hogy a gazdasági vezető nem nézte át azokat, csak a 2020/21. vadgazdálkodási év végén, 2021. március 8-án. Ebből az következik, hogy az alperes az információ birtokában volt, csak nem élt vele, méghozzá önhibájából.
- [33] Az alperes e felmondási okkal kapcsolatban az azonnali hatályú felmondás közlésére nyitva álló 15 napos szubjektív határidőt is (az utolsó sérelmezett ajándékozás, 2020. december 2. napjától számítva) elmulasztotta, ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította. Helyesen jutott ezért arra a következtetésre, hogy a vadhús-ajándékozás nem szolgálhatott jogszerűen az azonnali hatályú felmondás indokául.
- [34] A fellebbezésében hivatkozott először arra az alperes, hogy a nagyvadjelentőkből nem derült ki a magánszemélyeknek történő ajándékozás ténye. Ez olyan új tény állítása, ami nyilvánvalóan nem az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a tudomására, de nem is ebben az időben következett be. Ezért nem tartozik a Pp. 373. § (2) bekezdésének hatálya alá, így ezt a tényközlést a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, döntésének meghozatala során nem értékelte.
- [35] A felperes túlmunkával kapcsolatos sérelme miatt keresetet nem terjesztett elő, ez nem volt tárgya a pernek, ezért fellebbezési ellenkérelmében az ezzel kapcsolatban kifejtett érvei nem bírtak jelentőséggel a per eldöntése szempontjából.
- [36] A fent írt indokok szerint az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt, ebből következően a felperes a jogellenes felmondás jogkövetkezményeinek alkalmazását nem igényelheti, így a keresete alaptalan. Ezért a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, és a keresetet elutasította.
- [37] A másodfokú bíróság eltérő jogi álláspontjából következően az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a pereszes felperes köteles viselni a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint, amelyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése a) pontja alapján az alperes kérelmével egyezően állapított meg az ítéltábla, amellyel, hogy mellőzte az alperes elsőfokú perköltségben és eljárási

illetékben marasztalását. A per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett első- és másodfokú eljárási illeték a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezmény erre figyelemmel a Pp. 525. §-a, a 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) és (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

- [38] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2023. november 20.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró